

[Statsministeren.]

indlade sig i Enkeltheder i denne Sag, sikkert være at anse for det rette. Naar man fra en enkelt Side her har klaget over, at der mangler en Ministeransvarlighedslov, er det en uformøden Klage. Her i Folketinget kan Ministre altid drages til Ansvar, enten der eksisterer en særlig Lov eller ikke, men det bliver naturligvis ikke alene det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers juridiske Viden, der bliver afgørende, naar Dommen skal afsiges; den Bøde, det ærede Medlem forleden tilmaalte mig, maa vist fremkomme efter anden Prøvelse end den, det ærede Medlem kan præstere. De ærede Medlemmer, der er saa utaalmodige, kan være ganske rolige, jeg har ikke i Sinde at indtage den „mandige Holdning“ — Helterolle, kan man vel sige —, som Arendrup indtog efter det ærede Medlem Hr. Holsteins Mening. Efter min Mening er det fejle Pjalte, der skyder sig for at unddrage sig deres Ansvar. Jeg misunder derfor ikke det ærede Medlem Hr. Holstein det Heltegalleri, han efterhaanden er i Stand til at samle sig; ved Siden af „den eneste Mand i Handelsministeriet“, Helten Arendrup, kan det ærede Medlem allerede føje Billedet af Plum ind i Galleriet, den sidste Selvmorder har aabenbart hørt om den Berømmelse, der flyder af at være Selvmorder. De mest utaalmodige i denne Sag har imidlertid nu aabenbaret, hvad Maalet er, det Maal, man begyndte med at skjule, men som man ikke kunde holde skjult ret længe. Og saa ivrig var den ene af Jægerne, at han allerede, før Jagten rigtig begyndte, fortalte sine Venner vidt og bredt om, hvad han agtede at nedlægge ved sine Skud. Jeg har ingen Anledning til at imødegaa Paastande og Sigtelser, som er rejst mod mig. Hvis Angrebet fortsat var ført mod en Mand, der ikke kan være her og endnu ikke er forhørt, vilde jeg føle det som min Pligt at værne ham, indtil en reel Undersøgelse maatte vise, at han ikke har Krav paa Værn. Jeg personlig har Tid at vente, indtil Klarlægelsen har fundet Sted, og vil man da drage mig til Regnskab, er jeg til Tjeneste, men jeg kommer ikke alene; Arendrup stjal baade før 1924 og efter 1926; skal Tyven udnyttes i politisk Tjeneste, er det bedst, vi gaar systematisk frem i Sagen.

Jeg skal indskræke mig til disse Bemærkninger og takke de to ærede Ordførere, der paa deres Partis Vegne har udtalt Tilslutning til Ministeriets Politik.

Udenrigsministeren (P. Munch): Den ærede Ordfører for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, gav mig det Indtryk, at han med Sorg i Sinde havde opgivet Haabet om at lære mig noget. Ja, jeg ved ikke rigtig; hvis jeg ved Lejlighed kom paa Landbrugsskole hos det ærede Medlem, kunde det jo være, der var en lille Smule at udrette; derimod maa jeg indrømme, at jeg deler den Opfattelse, at det ærede Medlem paa det Omraade, vi her har diskuteret, ikke sidder inde med saadanne Betingelser for Undervisning, at der kan ventes store Resultater af fortsatte Bestræbelser fra hans Side i denne Henseende. Naar det derimod drejer sig om at lære af Kendsgerningerne, af forandrede Forhold, af de Vilkaar, under hvilke Danmark lever, ja, da er det unægtelig min Opfattelse, at hele vort Synspunkt overfor disse Spørgsmaal er vokset ud af de virkelige, foreliggende Forhold, bygger paa den Gruppe af Kendsgerninger, der bestemmer hele Danmarks Stilling, hvorimod de Anskuelser, der forfægtes af det ærede Medlem og de andre i denne Sal, som i denne Sag er enige med ham, bygger paa traditionelle Stemninger, der intet Hensyn tager til de nu virkelig foreliggende Forhold. Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer intet har lært af Tallene, ikke vil se paa Kortet og ikke vil forstaa den tekniske Udvikling, der paa det militære Omraade har fundet Sted, men lever videre paa gamle Stemninger.

Det ærede Medlem spurgte mig: Havde De nu ment og ventet, at der skulde fremkomme Indvendinger mod Regeringsforslagene paa det militære Omraade nede i Genève? Dertil kan jeg svare ganske lige ud: Nej, det havde jeg ikke ventet, for de er i den dybeste Overensstemmelse med Folkeforbundets Aand, tilstræber Virkeliggørelsen af det Ideal, for hvis Skyld Folkeforbundet blev skabt. Derfor havde jeg ikke ventet nogen Modsigelse i den Forsamling, der mødtes dernede i September. Men de Mennesker herhjemme, der utrættet fører deres Arbejde frem mod denne Sag,